

ქალთა ხმა

საინფორმაციო ბიულეტენი #11

2017 წლის ნოემბერი

მომზადებულია პროექტის
„ქალთა უფლებების გაძლიერება დასავლეთ საქართველოში“ ფარგლებში

მხარდამჭერი - ორგანიზაცია

ნომრის თემა

საკონსულტაციო მუშაობის მნიშვნელობა ძალადობის პრევენციისთვის

ფონდი „სოხუმის“ საქმიანობაში განსაკუთრებულია საინფორმაციო-საკონსულტაციო საქმიანობა. ამ მხრივ ფასდაუდებელია ფსიქოლოგის და იურისტების წვლილი.

ფსიქოლოგის კონსულტაციები ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ბლოკია, რომელიც ქალთა მიმართ ძალადობის პრევენციას ემსახურება. ყოველთვე ფსიქოლოგი მანანა გოცირიძე ქალთა მხარდაჭერის ცენტრების ორგანიზებით ქუთაისის, ხონის, წყალტუბოს, სენაკის, ფოთის, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტებში საინფორმაციო-საკონსულტაციო შეხვედრებს ატარებს სხვადასხვა ბენეფიციარებთან. ამას ემატება ჯგუფური შეხვედრები, რომლებიც ტარდება ქუთაისში, დევნილთა კომპაქტურად ჩასახლებულ ცენტრებში. საბოლოოდ, ყოველთვიურად 100-150 ადამიანი იღებს ინფორმაციას ფსიქოლოგიურ თემებზე. რაოდენობრივი მაჩვენებელი არც ისე ცოტაა, თუმცა მხოლოდ სტატისტიკა ბევრი არაფერია, თუ მას პროდუქტიული შედეგები არ მოყვა.

- რამდენად მნიშვნელოვანია და რა შედეგებზეა გათვლილი მსგავსი კონსულტაციები, ვინ არიან ბენეფიციარები და რამდენად იყენებენ პრაქტიკაში მიღებულ ინფორმაციებს? - ამ შეკითხვების პასუხად ფონდის ფსიქოლოგი მანანა გოცირიძე ამბობს, რომ საინფორმაციო-საკონსულტაციო შეხვედრები,

ძირითადად, ძალადობის პრევენციას ემსახურება: „ძალადობას დროულად უნდა უშველო, სანამ პროცესები მართვადია. შეხვედრებზე მიღებული ინფორმაციები მონაწილე ქალებისთვის კარგი ინსტრუმენტია იმისთვის, რომ საკუთარ თავზე იმუშაონ, ოჯახში ურთიერთობები დააღაგონ და არ მიიყვანონ საქმე კონფლიქტამდე., რადგან კონფლიქტები ორივე მხარის არაადეკვატური ქცევების შედეგად ყალიბდება.“

ფსიქოლოგის თქმით, ძალადობის პრევენცია ინფორმირების გარეშე შეუძლებელია. საინფორმაციო შეხვედრები ხელს უწყობს ქალთა გაძლიერებას. მონაწილეები ანალიზებენ საკუთარ, ან სხვის რეალურ ისტორიებს და დასკვნები თავადვე გამოაქვთ. ისინი თეორიულად მზად არიან, წინასწარ გათვალონ, კონკრეტულ ქმედებას მათი მხრიდან რა შედეგი შეიძლება მოჰყვეს. თვითონვე აღიარებენ, რომ ამ შეხვედრების შემდეგ ურთიერთობისას მეტ სიფრთხილეს იჩენენ, ხედავენ, რა ნეგატიური შედეგები შეიძლება მოყვეს მათ საქციელს და ცდილობენ თავიდან აირიდონ უსიამოვნო შემთხვევები.

მიღებულ ინფორმაციებს რომ ეფექტურად იყენებენ, ამაზე ფსიქოლოგის ქეისებში არსებული არაერთი ისტორია მიუთითებს. სწორედ ეს ისტორიებია ის ინდიკატორები, რომლითაც ჩვენი საქმიანობის ეფექტურობა იზომება.

„მე და ჩემი ქმარი ახლობელმა დაგვპატიჟა ორმოცზე, მეუღლე სამსახურში მელიოდებოდა. ამ დროს სახლში სტუმრები მოვიდნენ უკრაინიდან. ბუნებრივია, სტუმრებს ვერ მივატოვებდი. სანამ მათ მივხედე, დავაბინავე, დრო მალე გავიდა. საკუთარი თავის მოსაწესრიგებლად მეტი დრო არ დამრჩა და წასვლა არ მომიინდა. მეუღლე საღამოს სახლში ნასვამი დაბრუნდა, სახეზე შევატყვე, რომ გაბრაზებული იყო. სტუმრების თვალწინ ჩემს შეურაცხყოფაზე გადავიდა, დამამცირებელი სიტყვებით მომმართავდა - რომ მე თურმე სულ ასეთი თავმოუბმელი ვარ და ვერაფერს ვასწრებ, სულ ასე მემართება. ბუნებით ძალიან იმპულსური ვარ, სტუმრების თანდასწრებით ნათქვამმა საშინლად გამაბრაზა. ვიგრძენი ზამბარასავით როგორ დავიძაბე, სახეზე სისხლი მომაწვა, კარის გაჯახუნება მომიინდა, ენაზე საშინელი სიტყვები მაწვებოდა. ამ დროს გამახსენდა შეხვედრაზე მოსმენილი რჩევები, როგორ ვმართოთ საკუთარი ემოციები. სასწრაფოდ გარეთ გავედი, ჰაერი ღრმად ჩავისუნთქე, სული მოვითქვი და ღიმილიანი სახით ოთახში შემოვბრუნდი, ვითომც არაფერი მომხდარა. სუფრა სასწრაფოდ გავშალეთ. ჩემს ქმარსაც გუნება გამოუკეთდა, რამდენიმე წუთის შემდეგ სტუმრებს ეტრაბახებოდა, რომ არავინ აკეთებს ჩემნაირ ჩახოხბილს და ისეთი ხაჭაპურიც არავის გამოსდის, როგორც მის ცოლს. გაბრაზება უკვე აღარ მახსოვდა, ვიმღერეთ სუფრაზე, ვიმხიარულეთ და სტუმრებიც და მასპინძლებიც კმაყოფილები დავრჩით. მოთმენა ყოველთვის ჯობია, მაგრამ თუ არ გასწავლეს, როდის ჯობია მოითმინო, როდის უნდა განერიდო, შენით, შესაძლოა, არ გამოგივიდეს.“

ჩვენი მენტალიტეტიდან გამომდინარე, ქალების უმრავლესობა პოტენციური მსხვერპლია, განსაკუთრებით მაშინ, თუ მან არ იცის, როგორ დაიცვას საკუთარი უფლებები და არ იცის ოჯახში წარმოქმნილი კონფლიქტური სიტუაციების მართვა.

საინფორმაციო შეხვედრები მონაწილეებს საშუალებას აძლევს, განიტვიტონ ფსიქოლოგიურად. პირველ რიგში, საკუთარი თავი შეისწავლონ. საკუთარი თავის შეცნობა და შეფასება ძალადობის პრევენციაში ერთ-ერთი სერიოზული სეგმენტია, რადგან საყოველთაოდ ცნობილია, რომ დაბალი თვითშეფასების მქონე ქალები ხშირად ხდებიან ძალადობის მსხვერპლნი.

სწორი და ადეკვატური თვითშეფასების კრიტერიუმების ჩამოყალიბება ეხმარება ქალებს, შეაფასონ საკუთარი შესაძლებლობები და არ გახდნენ მუდმივად სხვაზე დამოკიდებულნი. გაანალიზონ, რომ მონური მორჩილება პიროვნული „მეს“ დაკნინებას უწყობს ხელს და უკეთესობისკენ არ ცვლის სიტუაციას. სწორედ ეს არის ფსიქოლოგის ერთ-ერთი მისია.

ფსიქოლოგის ქეისებში უხვადაა მაგალითი, როცა ქალები ღიად ამბობენ, რომ უპირატესი მამაკაცია, რომელიც არ არის ვალდებული, საოჯახო საქმეების კეთებაში მეუღლეს დაეხმაროს და ამაში უჩვეულოს ვერაფერს ხედავენ. ფუნქციონირება არათანაბარი განაწილება ოჯახში ძალადობის განვითარებას კარგ ნიადაგს უქმნის - ამ სადისკუსიო საკითხებზე დასკვნებს სწორედ საინფორმაციო შეხვედრებზე აკეთებენ, რადგან გენდერული თანასწორობა, ქალისა და მამაკაცის სოციალური როლები, მათი ინტერესებიდან გამომდინარე, ხშირად ხდება განხილვის საგანი.

ანკეტური გამოკითხვა, რომელსაც ფონდი „სოხუმი“ პერიოდულად აწარმოებს, ნათლად აჩვენებს, რომ ფსიქოლოგის საინფორმაციო შეხვედრების მიმართ ინტერესი საკმაოდ მაღალია. ამ შეხვედრებიდან ბევრი სასრგებლო ინფორმაცია მიაქვთ, რომლითაც არა მხოლოდ საკუთარ თავს, ნაცნობებს, ახლობლებს, მეზობლებსაც ეხმარებიან.

„ჩემი მეგობარი ათი წელია, გათხოვილია. ჰყავს მეუღლე და ორი შვილი. ძალადობა ქორწინების პირველივე წლიდან დაიწყო. ქმარი მუშაობის უფლებას არ აძლევს. თანაც შემოსავალი არც ისე ბევრი აქვთ, მაგრამ აიძულებს, დაემორჩილოს და მცირედით დაკმაყოფილდეს. ვეუბნები ჩემს მეგობარს: ეს ნამდვილი ძალადობაა, რისთვის ისწავლე, მთელი ცხოვრება სხვის ნება-სურვილზე რატომ უნდა იარო, რატომ ხმას არ იღებ. ის, რომ ქმარი არ გცემს, დიდი ვერაფერი შეღავათია, ნუთუ ვერ ატყობ, რომ სრული მონა გახდი. ის კი იცინის: რა ვქნა, ამის გამო ოჯახს ვერ დავანგრევო. ზის სახლში, როგორც მოსამსახურე, საკუთარი თავისთვის არაფერი ემეტება, სახლში ვზივარ და რაში

მჭირდებაო. ზის და უცდის, როდის შეიცვლება რამე, თავისით კი არასოდეს არაფერი არ ხდება.“

ფსიქოლოგის კომენტარი ამ კონკრეტულ ქეისზე ასეთია: ადამიანს, რომელზეც წლების განმავლობაში ფსიქოლოგიურად ძალადობენ, მსხვერპლის ფსიქოლოგია უყალიბდება. მისი არსება მთლიანად დაპყრობილი აქვს მოძალადესთან ურთიერთობის სირთულეებს. არა აქვს არც ფსიქიკური და აღარც ფიზიკური რესურსი, რომ მოძალადეს გაუმკლავდეს. ძალადობა, უპირველესად, შინაგან რესურსს ართმევს ადამიანს და გარემოების ტყვედ აქცევს. მხოლოდ იმაზე ფიქრობს, რა გააკეთოს, რომ არ დაიმსახუროს ახალი ფორმის ძალადობა. ცვლილების საშინლად ეშინია და ცდილობს, ყოველდღიურ რუტინას არ ასცდეს. ასეთ დროს დიდი მნიშვნელობა აქვს, ვინ არიან მისი გულშემატკივრები, რამდენად შეუძლიათ მის გვერდით დგომა: დედ-მამა, ნათესავები, მეგობრები. ის ბოლომდე უნდა იყოს დარწმუნებული, რომ ცვლილების შემთხვევაში, ეს ადამიანები მას მხარს დაუჭერენ და მის გვერდით იქნებიან ბოლომდე. ასეთი ადამიანები ფსიქოლოგთან შეხვედრაზე ნელა მოდიან, მოსვლის შემთხვევაში ნელა განიცდიან ადაპტირებას, მაგრამ საბოლოოდ მაინც იხსნებიან.

ფსიქოლოგის აზრით, მსხვერპლს ხშირად არა აქვს გაცნობიერებული, რომ თვითონ ეხმარება საკუთარ თავს, შექმნას მსხვერპლის მოდელი. ძალადობა ხომ გრძელი ჯაჭვია, რომლის თითოეული რგოლის მოქსოვაში თავად მსხვერპლია ჩართული. ხშირად მსხვერპლი თავს იმართლებს, რომ წლების განმავლობაში მხოლოდ „მოითმინეს“ რეჟიმით ცხოვრება და საკუთარ თავს. მაგრამ ბოლომდე ვერ შეძლო ამ რეჟიმით ცხოვრება. მოთმენა ყოველთვის არ ნიშნავს პრობლემის გადაწყვეტას, ეს მხოლოდ პრობლემის დროებით გვერდზე გადაწევაა. რაც უფრო დიდხანს გადავდებთ პრობლემას, მით უფრო რთულდება მისი მოგვარება.

ფსიქოლოგი ამბობს, რომ მსხვერპლი, ძირითადად, მხოლოდ მაშინ მოდის ფსიქოლოგთან, როცა უკვე მსხვერპლია, ხან ფსიქოლოგიური, ხან ფიზიკური ძალადობის. სამწუხაროდ, საქართველოში ჯერ კიდევ არ არის კულტურა, რომ პროფილაქტიკის მიზნით ფსიქოლოგს დროულად მიაკითხო. ამიტომ პრევენცია რთულად მიმდინარეობს. მდგომარეობას ართულებს ქალების უმეტესობის პოზიცია: ჩემს ოჯახში ყველაფერი წესრიგშია, არანაირი კორექცია არ მჭირდება ურთიერთობაში.

ფონდის საკონსულტაციო მუშაობაში მსხვერპლის გახსნა ერთ-ერთი სერიოზული ფაქტორია. არის შემთხვევები, როცა მოდის მსხვერპლი, რომელიც შინაგანად არ არის მზად თანამშრომლობისთვის. რაც უფრო მეტ შეკითხვას უსვამ, მით უფრო მეტად იკეტება. ძალიან ბევრს გადაჭარბებული წარმოდგენა აქვს ფსიქოლოგზე, ასე ჰგონიათ, რომ ყოვლისშემძლე ჯადოქარია, რომელიც ერთი ჯოხის აქნევით ყველაფერს აწესრიგებს. ეს ასე ნამდვილად არ არის.

პირველ რიგში, მსხვერპლი უნდა გაიხსნას, მისი დახმარების გარეშე არაფერი გამოვა.

საინფორმაციო შეხვედრებზე ფსიქოლოგი ხშირად თვითონ ხვდება, რომ კონკრეტულ მონაწილესთან მუშაობა უნდა გააგრძელოს, რადგან ჯგუფში შებოჭილია და უჭირს გახსნა. ასეთ დროს ფსიქოლოგი ამჯობინებს მასთან ინდივიდუალურ შეხვედრას და თანამშრომლობა უფრო ეფექტურად გამოდის.

ფონდის ფსიქოლოგთან მოხვედრა სხვადასხვა გზით შეიძლება: ფონდი „სოხუმის“ ქალთა მხარდაჭერის ექვსივე ცენტრში მუშაობენ მობილიზატორები, რომლებიც ატარებენ სამობილიზაციო შეხვედრებს, ხვდებიან კრიზისულ ოჯახებს და ფსიქოლოგთან შეხვედრაზე იწვევენ ქალბატონებს. არიან ისეთებიც, რომლებიც ორგანიზაციას კარგად იცნობენ და საკუთარი ინიციატივით უთანხმდებიან ფსიქოლოგს კონსულტაციაზე. ბენეფიციართა ნაწილი თავიდანვე წინასწარ ითხოვს შეხვედრის გასაიდუმლოებას. მათი კონფიდენციალობა, რა თქმა უნდა, გარანტირებულია. განსაკუთრებით მაშინ, როცა ბენეფიციარი ამას მოითხოვს.

მაგრამ საპირისპირო მოთხოვნის ბენეფიციარებიც არსებობენ. ფსიქოლოგის თქმით, მოდიან ისეთების, რომელთაც ურჩევნიათ ხმაური, ბევრი ადამიანის ყურადღების მიპყრობა. არ ერიდებიან მედიასთან ურთიერთობას. ხმამაღლა, ყველას გასაგონად აფიქსირებენ, რომ ძალადობის მსხვერპლი არიან. ამ დროს ფსიქოლოგის კონსულტაცია მნიშვნელოვანია, რადგან მსხვერპლს ხშირად გააზრებული არა აქვს მისი ქცევის ადეკვატურობა. დარწმუნებულია, რომ მხოლოდ ხმაურით მოაგვარებს თავის პრობლემას. ფსიქოლოგი ეხმარება, დასნახოს ცალკეული ქცევის ნორმებიდან გამომდინარე, რა რისკები შეიძლება შეექმნას მის ამა თუ იმ გადაწყვეტილებას, რა სირთულეებს და წინააღმდეგობებს შეიძლება წააწყდეს.

გარდა საინფორმაციო შეხვედრებისა და კონსულტაციებისა, ფსიქოლოგი აქტიურად იყენებს ისეთ მეთოდს, როგორცაა არტ-თერაპია. ამ მეთოდის დახმარებით, შესაძლებელი ხდება, ადამიანების სულში ჩაიხედოს, მათ უმთავრეს პრობლემებს ჩასწვდეს:

„მათი ნახატები სულის სარკეა, ზოგჯერ არ არის აუცილებელი ზედმეტი საუბარი. ნახატები, ფერები ზუსტად გადმოსცემენ მათ ფსიქოლოგიურ მდგომარეობას. მქონია შემთხვევა, როდესაც მსხვერპლი აბსოლუტურად საპირისპიროს ყვებოდა, ცდილობდა ყველაფრის შელამაზებას, გაფერადებას. ანუ, გულმოდგინედ ფუთავდა თავის სატკივარს. თავს გვაჩვენებდა, რომ მის ირგვლივ ცუდი არაფერი ხდებოდა. როცა არტთერაპია გამოვიყენე, მისი პორტრეტი აბსოლუტურად სხვა იყო, უფრო მუქი და სევდიანი, ვიდრე გარეგნულად ჩანდა. ნახატში კარგად ჩანდა სულიერი წინააღმდეგობები. ერთი კონსულტაცია არ აღმოჩნდა საკმარისი იმისთვის, რომ გახსნილიყო. რამდენიმე თვე ისე იარა, შედეგი არ გვქონდა. მერე ერთ დღეს ერთბაშად ბოლომდე გაიხსნა,

ყველაფერი, რაც აწუხებდა, მიაბნო. ასეც ხდება, სიჩქარე ბევრს არ უხდება, მეტი დრო სჭირდება. გახსნის მერე დახმარება ბევრად უფრო მარტივია, მერე უკვე თვითონ მსხვერპლი გკარნახობს, როგორ დაეხმარო.“

ძალადობის პრევენცია, რეაბილიტაცია შეუძლებელია, განიხილო ბავშვების გარეშე. ფსიქოლოგი ამბობს, რომ იქ, სადაც ოჯახური ძალადობაა, ქალი-მსხვერპლის პარალელურად ბავშვიც მოიაზრება. თუ დედა ცუდად არის და ოჯახში თავს კომფორტულად ვერ გრძნობს, პირველ რიგში, ბავშვი გრძნობს ამას, ისიც ვერ არის სრულყოფილი. მშობლებმა რაც არ უნდა ეცადონ, ბავშვი მოარიდონ ძალადობის სცენებს, ბავშვი დედის განწყობას მაშინვე ხვდება. ფსიქოლოგი მსხვერპლს ყოველთვის ეუბნება, რომ შვილებთან ერთად მოვიდეს, რადგან ყოველთვის რჩება ბავშვში ძალადობით გამოწვეული უარყოფითი ლაქა, რომელიც მთელი ცხოვრება მიყვება.

კონსულტაციის დროს არანაირი ასაკობრივი შეზღუდვა არ არსებობს, მაგრამ განსაკუთრებით რთულია მოზარდებთან მუშაობა. დედებსა და შვილებს შორის ამ ეტაპზე მაღალია გაუცხოების სინდრომი. მსგავსი ჩივილით ხშირად მიმართავენ მშობლები ფსიქოლოგს და საკუთარი შვილები მოჰყავთ საშველად. საჩივარი, ძირითადად, ასეთია: არ ვიცი, რა დაემართა, ვერ ვცნობ, სხვანაირი გახდა. დედები საკუთარ ბრალეულობაზე არასოდეს საუბრობენ. ასეთ დროს ძირითადი პრობლემა მშობელშია: ბევრ დედას უჭირს იმის გაცნობიერება, რომ ასაკთან ერთად იცვლება შვილების ცხოვრების წესი. ვერ ეგუებიან იმას, რომ მათი შვილი დამოუკიდებლად იღებს გადაწყვეტილებას, უკვირთ, რატომ არ ემთხვევა მათი არჩევანი ერთმანეთს. რატომ გაჩნდა განსხვავებული ფასეულობები. ყოფილა არაერთი შემთხვევა, როცა მშობელს მიუღია კონსულტაცია და მთლიანად შეცვლილა მისი ურთიერთობა შვილთან.

ფსიქოლოგი აღნიშნავს, რომ მომართვიანობა წინა წლებთან შედარებით გაზრდილია, რაც იმის დასტურია, რომ მსხვერპლმა იგრძნო მხარდაჭერა. საზოგადოებაში ფსიქოლოგის ინსტიტუტისადმი დამოკიდებულება შეიცვალა. ბევრი მოდის და იღებს რჩევებს, რა უნდა გააკეთოს, როგორ მოიქცეს. ეს ყველაფერი ძალადობის პრევენციას გულისხმობს და შედეგებზეც აისახება.

ფონდი „სოხუმის“ საქმიანობაში იურისტების მუშაობაც საკმაოდ სერიოზული ბლოკია. იურისტები ფსიქოლოგთან ერთად კოორდინაციაში მუშაობენ. არის შემთხვევები, როცა ფსიქოლოგთან მოსულ მსხვერპლს იურისტის კონსულტაცია უფრო სჭირდებოდა, პარალელურად ეს ორი სერვისი ბევრად უფრო ეფექტურია მსხვერპლთა დახმარების საქმეში.

ფონდის იურისტები ექვსივე ქალთა მხარდაჭერის ცენტრში მუშაობენ. საინფორმაციო-საკონსულტაციო შეხვედრებზე სწორედ ის საკითხები განიხილება, რომლებიც ბენეფიციარი ქალებისთვის მნიშვნელოვანია. არის

შემთხვევები როდესაც მონაწილეები განსახილველად მათთვის საჭირო საკითხს წამოჭრიან.

იურისტების ქეისებში საკითხების სიმრავლეა, რომელთა შორია არის განქორწინება, ბინის დაგირავება-გაყიდვასთან დაკავშირებული საკითხები. ასევე ხშირია დავები შვილებს შორის ქონების გაყოფასთან დაკავშირებით.

მთავარი მიზანი იურისტების საქმიანობაში მაინც მსხვერპლის დაცვა და ძალადობის პრევენციაა. პერიოდულად იმართება საერთო შეკრებები, სადაც იურისტები ერთმანეთს უზიარებენ გამოცდილებას, ააანალიზებენ ცალკეულ შემთხვევებს, მსჯელობენ, როგორ დაეხმარებიან ბენეფიციარებს ამა თუ იმ საკითხის გადაწყვეტაში. ყოველი თვის ბოლოს პროექტის ასისტენტი მათ მუშაობას აჯამებს, სადაც კარგად იკვეთება კონსულტაციები რა მიმართულებით გაიცა, რომელ ქალაქში რომელი საკითხია აქტუალური.

იურისტების ქეისებიდან:

„ფოთში დახმარებისთვის მოგვმართა ერთ-ერთმა ქალბატონმა. დედა ქუთაისში საავადმყოფოში ეწვა, ქალბატონი სოციალურად დაუცველია, საავადმყოფოდან ისე გამოწერეს, ფორმა 100 არ გამოატანეს. ადგილობრივმა მერიამ, რომელსაც პროგრამებში გაწერილი აქვს სოციალურად დაუცველებისთვის ერთჯერადი დახმარებები, სამედიცინო ფორმა მოითხოვა. შვილმა ისევ ქუთაისს მიაკითხა, სადაც სამი დღის შემდეგ დაიბარეს. ამასობაში დედის ჯანმრთელობის მდგომარეობა გაუარესდა და რამდენიმე დღეში გარდაიცვალა. რამდენიმე კვირის შემდეგ მას დაუკავშირდნენ ქუთაისის საავადმყოფოდან და მოსთხოვეს მკურნალობის თანხის გადახდა. ბენეფიციარს სწორედ ამ საკითხზე სჭირდებოდა დახმარება. მას განემარტა: საავადმყოფოს პერსონალს რომ მისთვის ფორმა 100 მიეცა, როგორც სამართლებრივად არის განსაზღვრული, ის მიიღებდა ადგილობრივი მუნიციპალიტეტიდან დახმარებას და შეძლებდა თანხის გადახდას. მაგრამ ამ კონკრეტულ შემთხვევაში ის იყო დაზარალებული და შეეძლო საჩივრით იქეთ მიემართა. ბენეფიციარი რეკომენდაციის შესაბამისად მოიქცა და თავი დააღწია გამოუვალ სიტუაციას.“

იურისტები აღნიშნავენ, რომ ხშირია განქორწინების შემთხვევები. ასეთ დროს მსხვერპლს ურჩევენ, გაიარონ პარალელურად ფსიქოლოგის კონსულტაციაც, რადგან განქორწინებისთვის ბევრი რამ მზად არ არის და მას შინაგანად სჭირდება მომზადება. ყოფილა შემთხვევა, როცა ფსიქოლოგის კონსულტაციის შემდეგ გადაწყვეტილება შეუცვლიათ, რადგან ჯერ კიდევ არსებობდა გამოუყენებელი რესურსები.

იურისტები აღნიშნავენ, რომ ბენეფიციარების უმრავლესობა თითქმის არ იცნობს კანონებს, იყო ისეთი შემთხვევები, როცა მსხვერპლი განქორწინებას ერიდებოდა იმ მოტივით, რომ მას მოუწევდა დაუსრულებლად სასამართლო პროცესებზე სიარული.

იურისტების ქეისებიდან:

„ირინა მეუღლესთან კონფლიქტურ სიტუაციაშია. უკვე რამდენიმე წელია, ერთად არ ცხოვრობენ. ირინა ბავშვთან ერთად მშობლების ნაჩუქარ ბინაში ცხოვრობს. ქმარი პერიოდულად მოდის ბავშვის მონახულების საბაბით და მაშინაც კონფლიქტით მთავრდება ეს შეხვედრა, რადგან ქმარს არა აქვს სამართლებრივი შეზღუდვები და კანონიერ მეუღლედ ითვლება. ირინას დიდი ხანია განქორწინება უნდა, მაგრამ სასამართლოში ქმართად და მოწმებთან სიარული ძალიან არ მოსწონს. ამის გამო ერიდება ოფიციალურ განქორწინებას. ირინას განემარტა, რომ სასამართლოში განქორწინების მისაღებად არ არის აუცილებელი მეორე მხარის გამოჩენა. მას შეეძლო განქორწინება უხმაუროდ მოეგვარებინა. ამ ინფორმაციამ ძალიან დაამშვიდა, საჭირო დოკუმენტაციის შეგროვება დაიწყო და განქორწინებაც წარმატებით დასრულდა. ამჯერად სასამართლოს გადაწყვეტილებით, მამას ბავშვის ნახვის დღეები დაუწესდა და მას არა აქვს უფლება ირინას მიაკითხოს და მყუდროება დაურღვიოს. ირინაც თავს დაცულად და კომფორტულად გრძნობს.“

ქუთაისში იურისტი ხვდება დევნილებს სხვადასხვა კომპაქტურ დასახლებაში. თვის განმავლობაში 9 შეხვედრა ტარდება. ამ შეხვედრებზე, ძირითადად, საცხოვრებელი ფართის მიღებისა და დაკანონების საკითხებზე უწევს კონსულტაციების გაცემა. იმ შემთხვევაში, თუ მათ უფრო კონკრეტული ინფორმაციები სჭირდებათ, ფონდის იურისტი მათ აგზავნის საქართველოს ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის ქუთაისის ფილიალში, რომელიც ჩვენი ორგანიზაციის პარტნიორია. ახალგაზრდა იურისტები კვალიფიციურ დახმარებას უწევენ ქუთაისელ ბენეფიციარებს.

იურისტების საქმიანობაში პრიორიტეტულია ძალადობის მსხვერპლთან მუშაობა.

უნდა აღინიშნოს, რომ ფონდი „სოხუმი“ აქვს არის ძალადობის მსხვერპლისთვის სტატუსის მიმნიჭებელი კომისიის უფლებამოსილი წევრი. ამ სტატუსმა ბევრად უფრო ეფექტური გახადა მსხვერპლის დახმარება, რადგან სტატუსის მინიჭების გამარტივება ეხმარება მსხვერპლს მიიღოს ამ კუთხით არსებული დახმარება და მხარდაჭერა, გაადვილებულია თავშესაფარში მოხვედრა.

ფონდი „სოხუმი“ აქტიურად თანამშრომლობს თავშესაფართან. იყო შემთხვევა, როცა თავშესაფრის იურისტმა დახმარებისათვის მიმართა ფონდ „სოხუმს“. თავშესაფარში მცხოვრებ მსხვერპლს იქ ყოფნის ვადა გასდიოდა, რადგან არ ჰქონდა სტატუსი და მოქმედი კანონმდებლობით, შესაძლოა, ქუჩაში აღმოჩენილიყო. პროცესში ჩაერთო ფონდი „სოხუმის“ იურისტი, მომზადდა ყველა საჭირო დოკუმენტაცია და თბილისში წარედგინა მსხვერპლისთვის სტატუსის მიმნიჭებელ კომისიას. მოკლე დროში, ყველა პროცედურის შემდეგ, ქალმა სტატუსი მიიღო და თავშესაფარში ყოფნის ვადა გაუხანგრძლივდა.

იურისტების ქეისებიდან:

მარი 23 წლისაა. ოთხი წელი იყო ქორწინებაში. სამი წლის გოგონა ჰყავს. ბოლო წელს მეუღლესთან დაეძაბა ურთიერთობა. ქმარი უმიზეზოდ ექვიანობდა, სცემდა და სხვების თანდასწრებით შეურაცხყოფას აყენებდა. მეტიც - ოთახში კეტავდა რამდენიმე დღით საკვებისა და წყლის გარეშე. მშობლები არ ერეოდნენ და ამბობდნენ, რომ თვითონ გაერკვეოდნენ და მარის მშობლებსაც უმაღლავდნენ სიტუაციას. რადგან მარი მუდმივად ეწინააღმდეგებოდა, მეუღლემ გააგდო, ტანსაცმელი და ფულიც არ მისცა და დაემუქრა, რომ ბავშვსაც არასოდეს ანახებდა. მარი როგორღაც ჩავიდა მშობლებთან, მაშინვე პატრული გამოიძახა, ბავშვის წაყვანა უნდოდა. მაგრამ საპატრულო სამსახურმა გამოძახების ადგილზე ძალადობის კვალი ვერ შენიშნა და რეაგირებაც არ მოუხდენია. მარიმ ადვოკატი აიყვანა, სასამართლომ გამოიტანა გადაწყვეტილება ბავშვისთვის საცხოვრებლის გარკვევის თაობაზე. ქმარი დედას არ უჩვენებდა ბავშვს და ბაღშიც გააფრთხილა აღმზრდელები, რომ არ შეეხვედრებინათ, რადგან თითქოს დედა ძალადობდა ბავშვზე. 4 თვე გავიდა, 4 პროცესი გაიმართა, ჩაერთო სოციალური მუშაკი, ფსიქოლოგი... მარიმ არ იცოდა, რა ექნა. დრო გადიოდა, შედეგი კი არ ჩანდა. მერე ფონდ „სოხუმს“ მიმართა. ფონდის იურისტმა საბუთები შეაგროვა საუწყებათშორისო კომისიაში წარსადგენად. ამის საფუძველზე მარიმ ძალადობის მსხვერპლის სტატუსი მიიღო. მალე კიდევ ერთი პროცესი გაიმართა და მიღებული იქნა გადაწყვეტილება, რომ ბავშვმა დედასთან იცხოვროს.

ფონდ „სოხუმს“ დახმარებისთვის მიმართა სოციალურმა აგენტმა, რადგან სოციალურ მუშაკებს არა აქვთ ძალადობის მსხვერპლის სტატუსის მინიჭების უფლება. მსხვერპლი იყო ახალგაზრდა ქალი პატარა ბავშვით, რომელიც ფსიქოლოგიურ ძალადობას განიცდიდა დედამთილისგან და ფიზიკურ და სექსუალურ ძალადობას - ქმრისგან. პოლიციამ 28 იანვარს გამოსცა შემაკავებელი ორდერი, რომლის ვადა გადიოდა 29 თებერვალს, ამიტომ საჭირო იყო მსხვერპლის სტატუსის მიღება. ფონდი „სოხუმის“ იურისტმა შეავსო საიდენტიფიკაციო ანკეტა, ფსიქოლოგთან ერთად დეტალურად შეისწავლა საქმე, წარადგინეს ქეისი უწყებათშორის საბჭოში - ახალგაზრდა ქალს მსხვერპლის სტატუსი მიენიჭა და მეორე დღესვე ბავშვთან ერთად გადაყვანილი იქნა ქუთაისის თავშესაფარში, სადაც სარეაბილიტაციო კურსის გავლაც შეძლო.

ასე შეთანხმებულად მოქმედებენ ფონდის იურისტები და ფსიქოლოგი. რა თქმა უნდა, შედეგებიც არის. ძალადობის შემთხვევაში მსხვერპლის მდგომარეობა უმჯობესდება, უფრო ხშირად კი საინფორმაციო-საკონსულტაციო მუშაობა ხელს უწყობს ადამიანთა საყოფაცხოვრებო პრობლემების მოგვარებას, ოჯახში ძალადობის და ქალთა მიმართ ძალადობის პრევენციას. სწორედ ამიტომ ამ

მუშაობას დიდი სერიოზულობით ეკიდებიან ფონდი „სოხუმის“ ქალთა მხარდაჭერის ცენტრები და მათი ბენეფიციარები.

**მიმართეთ ფონდი „სოხუმის“ ქალთა მხარდაჭერის ცენტრებს,
მიიღეთ უფასო ფსიქოლოგიური და იურიდიული კონსულტაციები**

ქუთაისის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - მაგლობლიშვილის ქ. 6

579 93 28 28

ხონის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - სამხედრო დასახლება, კორპუსი 98

579 70 84 84

571 85 42 42

სენაკის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ბარათაშვილის 13

579 27 94 94

571 85 39 39

ფოთის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ახალი რაიონი, გაგრის ქუჩა 10/9

597 89 25 25

597 15 72 74

ხურჩა/კოკის ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - სოფელი ხურჩა

574 96 27 27

571 76 48 48

წყალტუბოს ქალთა მხარდაჭერის ცენტრი - ახალი დასახლება, 9 აპრილის ქუჩა

3/17

597 54 92 92

592 81 68 68

წარმატებებს გისურვებთ!